

i en saadan Sag som denne tror jeg dog, at naar Folketinget og Regeringen blive enige derom, og der ikke er Hensyn til ligefrem politiske Principper, vilde de være varsomme med at gaa imod. Det gælder derfor om, at vi her kunne arbejde saaledes, at de to Faktorer ere enige om det, som dog særlig angaar den ene Faktor. Undre mig noget gør det, at det ærede Medlem fra København straks er i Mindretal og Opposition til Regeringen, naar han ser en Anthydning i den foreløbige Betænkning om, at et Flertal vil være enigt med Regeringen, hvad et Mindretal ellers er mere tilbøjeligt til, i alt Fald har været i tidligere Dage. Nu er han i Opposition som Mindretal, naar han frygter for, at Regeringen kan faa Flertal. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres har jo for øvrigt ganske Ret i, at den Behandling, vi gav i Fjor af Sagen, blev af det høje Ting erkendt som en blot foreløbig Behandling, og det er jo heller ikke udgivet for andet. Nu ved denne første Behandling at gaa nærmere ind paa Detaillerne af det Arbejde, som blev udført i Fjor, og hvis Broderpart jeg tror, man uden at være indiskret tør tillægge Tingets højtærede Formand, vilde vistnok være urigtigt. Man maa nu paa ny optage Arbejdet i Udvalget og stille Endringsforslag til Regeringens omhyggelig motiverede skriftlige og senere under Forhandlingerne fremkomne mundtlige Forslag. Der er meget, som kan siges imod at samle 137 Medlemmer i dette Ting og hvert 10ende Aar maaste forsøge dette Antal, det kan gerne være, men er Landstinget 66 Medlemmer, er det naturligt, forekommer det mig, at holde paa, at vi her blive 132 Medlemmer. Hvilke Konsekvenser der deraf kunne komme i Fremtiden, ved jeg ikke. Vi faa maaste en Grundlovsforandring til den ene Side en Gang og til den anden Side en anden Gang, naar den Tid kommer, at vi faa med selve Grundloven at gøre. Vi ere stærke nok til at faa Grundloven og maaste stærke nok til at faa den bedre.

Formanden (Høgshøj): Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling) har Ordet for en kort Bemærkning.

Scharling: Jeg vil kun overfor, hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Bøje Amts 3dje Valgtres (Kalkenstjerne), udtale, at det er ogsaa mit bestemte Ønske, at vi ikke skulle gaa til Valg igen med de hidtil bestaaende Valgtrese, og at jeg ligesom han ønsker, at det maa lykkes os at

gennemføre en bedre Fordeling af Valgtresene inden de ny Valg. Men jeg har ligesom han den Mening, at det foreliggende Forslag næppe er Vejen til at komme til dette Resultat.

Overfor det ærede Medlem for Bøje Amts 2den Valgtres (Berg) ønskede jeg blot at gøre den lille Bemærkning, at naar han udtalte, at man selv ved en Grundlovsforandring ikke vilde undgaa i Fremtiden at komme til de altid noget forstyrrende Omlægninger, om end de kunne udskydes længe, var det rigtig nok min Tanke, at dersom man gik til en Grundlovsforandring, maatte man affatte Lovbestemmelsen saaledes, at man undgik alle Omlægninger i Fremtiden, ved for Eksempel at bestemme, at naar en Kres havde naaet det dobbelte Tal af det, man vilde fastsætte som det normale for en Kres — enten man vilde indrette det som hidtil efter Indbyggerantallet, eller, hvad der vilde forekomme mig korrektere, efter Valgertallet — skulde Kresen deles. Man havde da en bestemt Norm at gaa efter, og man vilde ikke være nødt til at gaa til forstyrrende Omlægninger.

Sad: Jeg vil tilstaa, at jeg havde ventet, at denne Sag var gaaet til 2den Behandling uden nogen egentlig Forhandling, og idet jeg nu finder mig foranlediget til at udtale nogle faa Ord, vil jeg for Øjeblikket heller ikke indlade mig paa nogen dybere gaaende Forhandling. Jeg vil blot tillade mig at udtale, at det forekommer mig, at det maa ligge nær for Tinget at se, at den saakaldte Betænkning, som er bleven afgiven, i alle Henseender er af den Art, at den paa ingen Maade kan betragtes som en egentlig Betænkning. Det ligger i Sagens Natur, at det maa være saaledes, thi dette Lovforslag kom ind her i Tinget paa et Tidspunkt, der var saa langt fremrykket, at alene af den Grund kunde det ikke blive drøftet i Udvalget paa en saadan Maade, som Sagen forstjente, og som den naturligvis ogsaa vil blive, naar Tiden foreligger. Men der er tillige en anden Grund, som gjorde, at det var umuligt at komme ind paa en virkelig gennemgaaende Drøftelse af Sagen i Udvalget. Det er ganske simpelt den, at Slutningen af forrige Samling, da denne Lov forelaa, var saaledes optaget af, hvad man kunde kalde mere aktuelle Spørgsmaal, Spørgsmaal, som man kunde bringe til Ende, at der ikke kunde være Tid for de Medlemmer, der vare i Udvalget, til at beskæftige sig saa meget med Valgspørgsmaalet, som de ellers kunde have ønsket. Jeg maa derfor ogsaa udtale, at for mit Vedkommende er